

Jazyk v parlamentu¹

konflikt, humor, zdvořilost – principy polit. komunikace, nebo v jiném pojetí – viz níže

principy politické komunikace dle Odaloše

kooperativnost - 1. vyjadřovat se tak, jak se ode mne v dané situaci očekává, 2. prosazovat společnou polit. linii nebo společný názor
zdvořilost - zásada skromnosti a sympatie
ironie - např. *páni a dáma žili čtyři roky na Mesiaci*

konflikt poslanci x jednací řád

„atmosféra ve sněmovně je přímo dušena vysokými nároky na ukázněné dodržování pravidel a předepsaného rituálu.. a na přesné... neosobní vyjadřování.“ (Hoffmannová, s. 45)

předseda sněmovny Klaus:

„já už mohu vám nahlas vyjmenovat známé osoby o kterých vím že / automaticky začínají hovořit v první vteřině když je to možné / když zrovna se oni sami nehlásí ke slovu (...) / já je klidně mohu ze svého pozorování zde jmenovat // já si myslím že je to nedůstojné našeho jednání // pan poslanec K./ támhle stojí / je jedním z klasických představitelů této skupiny poslanců (Smích) / prostě je téměř prototypem této věci (...)

konflikt dvou politických lídrů

- cíle obou politiků - obhájit vlastní názor, zpochybnit a zcela popřít názory protivníka, případně zpochybnit i osobu protivníka

ad zdvořilost v politice

mnohdy jen formální, ironická, přehnaná s cílem maskovat slovní výpad

př. I. Langer při řízení schůze, zdvořilostní fráze v úvodu

Děkuji vám pane poslanče / přestože z vašeho vystoupení / se přiznám / jsem ani nemohl vydedukovat zda hovoříte k věci či nikoliv (Smích) natolik bylo obtížně srozumitelné

ad humor v politice

- různých úrovní, někdy vhodně použitý; někdy zneužitý k osobním útokům s cílem někoho osočit, zesměšnit

- ad **vhodně použitý**, František Mikloško : *Ja som konzervatívny politik nielen preto, lebo som sa živil konzervami.*

- ad osobní útoky

útoky na skupiny osob, projevy rasismu a nacionalismu

př. *Všetci Maďari si myslia, že aj pán Boh rozpráva po maďarsky.* (s. 233)

¹ J. Hoffmannová - S. Čmejrková (eds.): Jazyk, média, politika. Praha 2003, příspěvky Hoffmannové a Odaloše.

- intertextualita v humoru - ve vlastním textu (např. parlamentním projevu využívá řečník textů jiných, odkazuje na ně, pracuje s nimi, obměňuje je - citáty, parafráze, aluze = narážky)

1. literární odkazy: **př.** jen v zemi Jaroslava Haška a jeho Strany mírného pokroku v mezích zákona / se může stát aby opoziční strana vystavila bianco šek vládě na celé její funkční období // a pouze v zemi Franze Kafky je možné / aby politik který parlamentem pohrdá stamul v jeho čele

př. Zemane Zemane vyzývám tě na boží soud / do roka a do dne /podle vládní novely zákona o konkursu a vyrovnání / nedostane žádný zaměstnanec (...) ani korunu mzdy navíc

2. odkazy na anekdoty:

sarkasmus = kousavý, jedovatý výsměch, jízlivý vtip či posměšek, ironie může působit dobromyslně, v sarkasmu převažuje nenávistný, pohrdlivý nebo cynický pocit, který není zastírán